

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 20. Reditus Alexandri Papæ Romam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. *vent, nihil prius ratum habuerit, quam*
 A.C. 1165. *posita prima conditione; se semper Ec-*
clesiæ & Regi Franciæ fidem integram
servaturum. Ita Rotruvius Angliæ Lega-
torum acta, antequam ab Imperatoris
curia rediissent, falsa esse denunciati.
 Ceterum fœdera illa nuptialia inter Hen-
 ricum Leonem Ducem Saxonix & Mathil-
 dem filiam Regis Angliæ natu majorem
 tractabantur.

Y. ep. 41.

V. Baudr.
Gradus.

Alexander Papa, accepto Episcopi
 Londinensis responso, acquiescere visus
 est, gratiasque egit, quod curam gereret
 Regis in officio erga Ecclesiam conti-
 nendi. Rogavit, ut ad consequendum
 hunc finem cum Archiepiscopo Roto-
 magensi, Episcopo Herfordiensi & Mathil-
 de Imperatrice operam jungeret. Data
 est hæc epistola vigesima secunda Au-
 gusti anno millesimo centesimo sexagesi-
 mo quinto in loco, qui tunc *Gradus Mer-*
curii dicebatur, eratque ostium Rho-
 dani prope Magalonam.

§. XX.

Reditus Alexandri Papæ Romam.

Act. ap. Ba-
ron.
to. 10. Conc.
p. 1336.
ep. 71.

Nam Pontifex iter suum prosequens
 Claromontio Anicium in Arvernia,
 & inde Montispeffulum pervenit, ubi
 usque ad Festum Dominæ Nostræ in mense
 Augusto commoratus est. Ex illa civi-
 tate, data ad Regem Franciæ epistola,
 roga-

rogavit, ut si in Regno ejus vel Epi-
 scopatus vel quædam Abbatia decedente
 Præfule vacaret, hujusmodi Beneficium
 Thomæ Cantuariensi conferri curaret,
 ex quo ipse cum suis sustentaretur, quoad
 demum cum Rege Angliæ rediret in
 gratiam. Scripsit quoque Papa Regi
 Franciæ, commendans nuper electum
 Episcopum Carnutensem, qui Regis
 jussu Pontificem salutaverat. Erat is
 Guilielmus *candidis manibus*, filius
 quartogenitus Theobaldi IV. Comitis
 Campaniæ, Regi affinitate juncti; quippe
 Prens ejus, Guilielmo filio a prima
 ætate Dignitates Ecclesiasticas destinans,
 S. Bernardum rogaverat, ut ei faveret,
 quam curam recusans S. Abbas responde-
 rat, hujusmodi officia illis tantum de-
 beri, qui ea digne obire & possent &
 vellent, nec licitam rem esse etiam adul-
 tis, plura possidere. Guilielmus *candi-*
dis manibus primum fuit Præpositus ad
 S. Cyrum Provini, tum, Roberto II.
 Episcopo Carnutensi vigesima tertia Sep-
 tembris anno millesimo centesimo sexa-
 gesimo quarto ad æterna translato, anno
 sequente ad Sedem vacantem evectus
 est, concessitque Alexander Papa ju-
 veni quinque annorum inducias, quibus
 elapsis demum consecraretur. In hujus
 ergo Guilielmi gratiam Papa Regi ipsius
 affini scripsit, ac in eadem epistola hor-
 tatus

Sæcul. XII.
 A. C. 1165.

to. 10. Conc.

p. 1328.

ep. 57.

p. 1347.

ep. 87.

ep. 271.

Gall. Chron.
 to. 2. fol. 490.

Rob. de
 monte ann.
 1165.

Sæcul. XII.
A.C. 1165.

tatus est, ut causam Ecclesiæ defendere-
ret, nec sollicitationibus Friderici Im-
peratoris mutari se pateretur. Hæc Papæ
epistola Montispeffulo decima nona
Augusti data.

Contin.
Aimoin. c.
ult. Alber.
an. 1165.

Sub idem tempus in lucem editus
Ludovici filius totum Regnum & in-
primis Regem patrem ingenti lætitia
affecit, diu multis precibus expetitus.
Ut hanc gratiam a Deo obtineret Ludo-
vicus cunctorum virorum piorum ora-
tione se commendabat, cumque Capitu-
lum Generale Cisterciensium adiisset,
in terram procubuit extensis manibus,
noluitque surgere, nisi postquam om-
nes orassent, & Dei nomine promi-
sissent, brevi filium ei nasciturum esse.
Is primo lucem aspexit Lutetiæ Parisio-
rum illa nocte, quæ inter Sabbatum &
Dominicam, diem vigesimam secundam
Augusti anno millesimo centesimo sexa-
gesimo quinto intercessit. Eadem die
a Mauritio Episcopo Parisiensi baptiza-
tume sacro fonte levarunt Hugo Abbas
S. Germani *de pratis*, Herveus Abbas
S. Victoris, & Odo Abbas S. Genovevæ,
Constantia Regis Soror Comitissa Tolosæ,
& duæ matronæ viduæ Parisienses. Ap-
pellatus est Philippus, addito cogno-
mento, *Adeodatus*.

to. 10. Conc.
p. 1333. ep.
65. Et.

Aliquot abhinc annis, scilicet cum
Alexander Papa in Franciam venit anno
mil-

millesimo centesimo sexagesimo secundo, Sæcul. XII.
 adfuere Legati duo Manuelis Imperato- A.C. 1165.
 ris Constantinopolitani, cum literis &
 Mandatis arcanis, ad Papam & Ludovi- Duchesn.
 cum Juniorem directis. Regi scribebat to. 4. p. 612.
 Manuel, quod ipsius testimonio nixus ep. 136. & c.
 Alexandrum legitimum Papam recipiat,
 debito cultu eum prosequatur, & ejus
 precibus adjuvari petat. Ex quibus Manuel Imp.
 cognoscimus, quod Imperator Græco- proter.
 rum se in Communione Ecclesiæ Romanæ
 existere crediderit. Postea ad Papam,
 iter Romam ingressurum, epistolam de-
 dit in hæc verba: *Scripisti mihi, quod*
nobilissimus Rex Franciæ cum aliis Prin-
cipibus ad auxilium Terræ Sanctæ feren-
dum moturus sit. Valde gratum id mihi
accidet, ut antea scripsi; transitum con-
cedam & commeatus præbebo. Sed me
quoque securum præstari oportet, quod
Imperium meum nullis militum vexationi-
bus atteratur, & omnes civitates Turcis
in Romania ereptas, quarum Catalogum
Apocrypharum mei ad vos detulerunt, mihi
reddatis. Quia vero Sanctitas tua hujus
expeditionis auctor est & rector, cupio
ut cum exercitu Cardinalem mittas, qui
improborum temeritatem refrenet. Nam
fieri non potest, ut in tanta hominum
multitudine non etiam contumaces &
stultos invenire sit. Hæc epistola mense
 Martio Indictione decima tertia, nempe
 anno

ap. Baron.
an. 1180.

anno

Sæcul. XII. anno millesimo centesimo sexagesimo
A.C. 1165. quinto, data est (*).

Alexander Papa civitate Montispe-
 sulana intra Octavam Assumptionis B. M.
 relicta, post navigationem periculis ple-
 nam, Messanam appulsus est. Quod
 ubi ad Guilielmum Regem Siciliae tunc
 Panormi agentem delatum, mandata
 misit, ut Papæ, quem Patrem & Domi-
 num suum reverebatur, congruus honor
 haberetur, jussitque offerri dona, Regia
 munificentia digna. Triremen purpu-
 reis velamentis ornari, ac instructu mili-
 tati muniri præcepit, qua Summus Ponti-
 fex veheretur, & quatuor alias parari,
 quas Episcopi & Cardinales conscende-
 rent. Mandata cuidam Archiepiscopo
 & compluribus Optimatibus dedit, qui-
 bus Papam, obsequii causa, Romam
 comi-

(*) Huic epistolæ Manuel Imperator ita sub-
 scripsit: *Manuel in Christo Deo Fidelis Rex
 Porphyrogenitus, Sublimis, Celsus, Fortis,
 Augustus & Imperator Romanorum Comu-
 nus.* Unde videmus duos adhucdum illa ætate
 extitisse Principes in Oriente & in Occidente,
 qui se Romanorum Imperatores dicerent, quo-
 rum alteri satis ambiguum & vacillans, alteri
 nullum Romæ erat imperium. Ceterum ex epi-
 stola Manuelis ad Regem Ludovicum Franco-
 rum data probatur contra Protestantes Græcæ
 & Latinæ Ecclesiæ, in veneratione Romani
 Pontificis, concordia.

comitari jubebantur. Papa Messana sol-
vit mense Novembri, Salernum & Caje-
tam divertit, tumque per Ostia Tiberina
invectus Ostiam appulit, ibique noctem
illam transegit. Ubi vero altera illuxit
dies, maxima populi frequentia, Sena-
tores, Nobiles, Clerici, Roma egressi
venientem Pontificem excipiunt, ramos
olivarum portantes, summamque profi-
tentes lætitiā. Ceteri quoque Clerici
omnes Ordinis sui vestibis induti in via
præstolabantur. Adfuere etiam Judæi Le-
gem suam pro more brachiis deferentes.
Adfuere Tribuni cum suis vexillis, Equi-
tes, Notarii, Judices, Causidici, &
ita solemnī pompa procedentes, alter-
nantibus cantantium Choris, ad Palatium
Patriarchale in Laterano deducunt. Age-
batur dies vigesima prima Novembris,
Indictione decima tertia. Triduo trans-
acto Papa, data epistola, Henricum
Archiepiscopum Remensem ejusque Suf-
fraganeos adventus sui in Urbem certio-
res fecit, memorans, quod in itinere
multas ab inimicis sibi structas insidias,
nempe ab Imperatore Friderico & Schis-
maticis, quos tuebatur, evasisset.

§. XXI.

*Epistola Arnulphi Lexoviensis ad
Thomam data.*

Sub idem tempus, cum Thomas Can-
tuarieus

*1. ep. 85.
tom. 2.
Spicil.
p. 485.*

Sæcul. XII.
A. C. 1165.

to. 10. Conc.
p. 1370.